

MEZINÁRODNĚPRÁVNÍ, KOMUNITÁRNĚPRÁVNÍ A KONZULÁRNÍ DIMENZE ZAHRANIČNÍ POLITIKY ČESKÉ REPUBLIKY

1. Mezinárodněprávní dimenze zahraniční politiky České republiky

Ministerstvo zahraničních věcí ČR v souladu se svými kompetencemi sleduje dodržování mezinárodněprávních závazků ČR, jakož i vývoj mezinárodního práva, a snaží se přispívat k rozvíjení jeho norem v podmínkách globalizovaného světa s přihlédnutím ke všem jeho problémům a výzvam.

V roce 2007 ČR opět posílila své zapojení do systému smluv upravujících potírání terorismu. Dne 7. 7. 2007 vstoupila obecně a taktéž pro ČR v platnost Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu ze dne 13. 4. 2005. Stalo se tak poté, co se smluvním státem této úmluvy stal dvaadvacátý stát světového společenství. Dne 27. 11. 2007 ČR podepsala s výhradou ratifikace Protokol měnící Evropskou úmluvu o potlačování terorismu z 15. 5. 2003. ČR svým podpisem Protokolu ocenila přínosné změny Evropské úmluvy obsažené v Protokolu, mezi něž patří rozšíření výčtu trestných činů, které nelze pro účely vydávání a vzájemné právní pomoci považovat za „politické trestné činy“; rozšíření klauzule, která výslovně vylučuje povinnost vydat osobu jinému státu v případech, kdy by toto vydání bylo v rozporu s příslušnými závazky pro ochranu základních lidských práv, a možnost, aby k Evropské úmluvě ve znění Protokolu přistoupily též státy, které nejsou členy Rady Evropy. Současně však ČR při podpisu Protokolu učinila prohlášení, v němž vyslovila pochybnosti o tom, zda Protokol, pokud jde o právní úpravu „depolitizace“ teroristických trestných činů, odpovídá úrovni, které bylo v této oblasti dosaženo v protiteroristických mezinárodních smlouvách, které byly sjednány v posledních letech na univerzální úrovni.

V roce 2007 ČR pokročila v procesu vyjasnění svého vztahu k Římskému statutu Mezinárodního trestního soudu, který podepsala dne 13. 4. 1999 a který vstoupil v platnost dne 1. 7. 2002. Ke konci roku 2007 měl 105 smluvních stran. Mezinárodní trestní soud (ICC) řeší případy ze čtyř afrických států: Ugandy, Demokratické republiky Kongo, Súdánu a Středoafriické republiky. Má stíhat nejzávažnější zločiny podle mezinárodního práva páchané jednotlivcem, tj. válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, zločin genocidy a do budoucna i zločin agrese, a to pouze tehdy, pokud je nechtějí či nemohou stíhat příslušné státy

samy. Na podzim 2007 ministr zahraničních věcí a ministr spravedlnosti předložili návrh na ratifikaci Římského statutu vládě.

Ministerstvo zahraničních věcí se aktivně podílelo na informační kampani ohledně činnosti ICC a za tímto účelem uspořádalo dne 4. 10. 2007 v Poslanecké sněmovně ve spolupráci s dalšími partnery seminář na téma Mezinárodního trestního soudu, kterého se zúčastnili předseda ICC Ph. Kirsch a řada dalších zahraničních hostů. Ze semináře byl vydán sborník s hlavními příspěvky v češtině a angličtině.

Ve dnech 26. – 30. 11. 2007 se vládní delegace ČR účastnila 30. Konference Mezinárodního výboru Červeného kříže a Červeného půlměsíce v Ženevě, kde bylo zastoupeno 192 států světa, 186 národních společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce, Mezinárodní výbor Červeného kříže, Mezinárodní federace Červeného kříže a Červeného půlměsíce a mnoho pozorovatelů. Hlavním posláním konference bylo hledání řešení největších hrozeb současnosti (přírodních katastrof, migrace a nemocí) z pohledu jejich humanitárních dopadů. Delegace ČR prezentovala na konferenci své čtyři čestné závazky na léta 2008 – 2011 z oblasti humanitárního práva a pomoci, které korespondovaly s programem konference. Patří mezi ně:

1. Podporování a rozvíjení role Českého červeného kříže jako pomocné organizace veřejné správy na humanitárním poli a při prosazování/šíření základních humanitárních principů a mezinárodního humanitárního práva.
2. Posilování národních mechanismů k implementaci závazků z mezinárodního humanitárního práva, včetně institucionalizace národní komise pro implementaci mezinárodního humanitárního práva.
3. Úsilí o to, aby se ČR stala smluvním státem smluv v oblasti mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva lidských práv (např. Úmluvy na ochranu osob před nuceným zmizením).
4. Posilování šíření znalostí mezinárodního humanitárního práva mezi obyvatelstvem, zejména mezi mladými lidmi a příslušnými profesními skupinami.

V roce 2007 se uskutečnila rovněž jednání o mezinárodních smlouvách souvisejících se zřízením radarové stanice protiraketové obrany USA v ČR. Uskutečnilo se pět kol jednání o textu hlavní Dohody o zřízení této radarové stanice. Druhá smlouva by měla upravovat

status ozbrojených sil USA, které budou pobývat na území ČR v souvislosti s radarovou stanicí a další související otázky. Tato smlouva doplňuje pro ČR již platnou Dohodu mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil (tzv. „NATO SOFA“). Třetí smlouvou související se zřízením radarové stanice USA v ČR je tzv. „rámcová dohoda“, které by měla sloužit jako právní základ pro zapojení českých společností do budování systému protiraketové obrany a pro navazující průmyslovou spolupráci.

V průběhu roku 2007 byl zahájen proces směřující k ratifikaci Opčního protokolu k Úmluvě o bezpečnosti personálu OSN a přidruženého personálu. ČR se přistoupením k Opčnímu protokolu přihlásí ke skupině států, které usilují o zvýšení bezpečnosti personálu OSN a přidruženého personálu během akcí mezinárodního společenství politické či humanitární povahy nebo v rámci rozvojové pomoci.

Při zasedání Výboru OSN pro mírové využívání kosmického prostoru (COPUOS) bylo potvrzeno, že prof. V. Kopal bude v období 2008 – 2010 předsedou právního podvýboru COPUOS. Jedná se o potvrzení významu ČR v oblasti mezinárodního kosmického práva a jeho interpretace na půdě OSN.

K mezinárodněprávní dimenzi české zahraniční politiky patří také problematika právního režimu Antarktidy. V tomto rámci se Ministerstvo zahraničních věcí podílelo na slavnostním otevření České antarktické stanice Johanna Gregora Mendela na Ostrově Jamese Rosse v Antarktidě. Při stavbě stanice se ukázalo, že pro technické fungování a zásobování této stanice bude nezbytné sjednat bilaterální mezinárodní smlouvy mezi ČR a Argentinou a mezi ČR a Chile. V roce 2007 pokračovalo sjednávání těchto dvou bilaterálních smluv diplomatickou cestou. Podstatná vědecká činnost ČR v Antarktidě (tj. fungování vědecké stanice a vysílání vědeckých výprav) spolu s rozvíjející se vědeckou činností českých akademických institucí by měly umožnit, aby se ČR v budoucnu stala konzultativní stranou Smlouvy o Antarktidě, tj. plnoprávním spolutvůrcem právního režimu Antarktidy.

V roce 2007 započalo také nové pětileté funkční období členů Komise pro mezinárodní právo (ILC). ILC byla zřízena Valným shromážděním OSN v roce 1947, je složena ze 34 expertů, zvolených na individuálním základě. Jejím úkolem je podpora progresivního rozvoje mezinárodního práva a jeho kodifikace. Na 59. zasedání ILC projednávala šest svých dosavadních témat (výhrady ke smlouvám, sdílené přírodní zdroje, vyhoštění cizinců, vliv ozbrojených konfliktů na smlouvy, odpovědnost mezinárodních

organizací a povinnost vydat nebo stíhat) a do svého programu zařadila dvě nová témata (ochrana osob v případě katastrof a imunita státních úředníků vůči cizí trestní jurisdikci). K výsledkům práce Komise se ČR vyjádřila v rámci vystoupení v 6. (právním) výboru Valného shromáždění OSN na podzim roku 2007.

I v roce 2007 pokračovalo v gesci jednotlivých rezortů sjednávání dalších mezinárodních smluvních dokumentů, které je výrazem rozvoje a posilování spolupráce s jinými státy v nejrůznějších oblastech. S několika málo zbývajících státy byla řešena otázka sukcese do smluv uzavřených v období existence Československa (1918-1992). V roce 2007 byla ukončena jednání o sukcesi s Bosnou a Hercegovinou, dále se vedla jednání s Irákem a Afghánistánem.

Česká republika je povinna na základě článku 307 Smlouvy o založení Evropského společenství uvést všechny svoje mezinárodněprávní závazky do souladu s právem ES/EU. Ministerstvo zahraničních věcí proto v červnu roku 2005 zahájilo proces renegociace dohod o podpoře a ochraně investic mezi ČR a nečlenskými státy EU. Povinnost renegociace se k 1.1.2008 týká ještě cca třiceti investičních dohod. V roce 2007 byly expertně projednány a k podpisu připraveny změny investičních dohod s Pákistánem, Tureckem, Spojenými arabskými emiráty, Moldavskem, Rumunskem, Bosnou a Hercegovinou a Kazachstánem. V roce 2007 ČR dokončila expertní jednání o smlouvách o zamezení dvojímu zdanění s Arménií a Turkmenistánem. V platnost vstoupily tyto smlouvy s Bosnou a Hercegovinou, Jordánskem a Tádžikistánem. Během roku 2007 vstoupily dále v platnost dohody o spolupráci v celní oblasti s Běloruskem a s Uzbekistánem, podepsány byly dohody o řešení dluhových otázek s Irákem a s Albánií. S řadou států se sjednávají náhradou za obchodní smlouvy, jejichž platnost bylo třeba ukončit z důvodu výlučné pravomoci ES v oblasti obchodní politiky, dohody o hospodářské spolupráci. V roce 2007 vstoupila v platnost dohoda se Slovenskem a s USA a dále byly podepsány dohody s Jihoafrickou republikou, Indonésií, Peru a Argentinou.

V oblasti policejní spolupráce vstoupila v platnost smlouva s Polskem o spolupráci v boji proti trestné činnosti v příhraničních oblastech a bylo sjednáno ujednání s Rakouskem o zřízení společného centra Mikulov-Drasenhofen. Dále byly podepsány readmisní dohoda s Vietnamskou socialistickou republikou a Protokol k ní. V platnost vstoupila Dohoda mezi ČR a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže. Dále vstoupila

v platnost Smlouva mezi vládou ČR a Organizací spojených národů o zapůjčení vězeňského personálu Mezinárodnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii.

V oblasti sociálního zabezpečení vstoupila v platnost smlouva s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie/FYROM. Dále byly podepsány smlouvy o sociálním zabezpečení s USA a s Korejskou republikou. V kulturní oblasti vstoupila v platnost kulturní dohoda s Maďarskem a byly sjednávány pravidelné programy kulturní spolupráce (např. s Ruskou federací, Slovinskem a Argentinou). V oblasti právní pomoci byl podepsán protokol o změně smlouvy o právní pomoci s Ukrajinou.

V roce 2007 vstoupila pro ČR v platnost rovněž řada mnohostranných smluv. Jedná se například o Mezinárodní úmluvu proti dopingu ve sportu. Dále byly prezidentem ČR ratifikovány Dohoda mezi EU, ES a Švýcarskem o přidružení Švýcarska k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* a Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 138 o nejnižším věku pro vstup do zaměstnání z roku 1963. V roce 2007 přistoupila ČR rovněž k Úmluvě o Evropském lesnickém institutu.

2. Komunitárněprávní dimenze zahraniční politiky České republiky

Vstupem do Evropské unie se v právním řádu ČR objevila nová dimenze, kterou představuje komunitární prvek. Ten ve vztahu k vnitrostátnímu právu zahrnuje jak akty, které má ČR povinnost transponovat prostřednictvím právně závazných předpisů do svého právního řádu, tak bezprostředně použitelné normy, které mohou přímo ukládat práva a povinnosti fyzickým a právnickým osobám.

Snahou MZV je v maximální míře přispívat k efektivní a rychlé transpozici a následné praktické aplikaci komunitárních předpisů tak, aby bylo dosaženo plného souladu českého právního řádu s *acquis communautaire*.

Jako plnoprávný člen Evropské unie ovšem není Česká republika pouze příjemcem výše uvedených komunitárních pravidel, ale rovněž jejich spolutvůrcem. V tomto ohledu se Česká republika aktivně zapojila do příslušných pracovních formací orgánů EU, ve kterých jsou návrhy nových právních předpisů připravovány a schvalovány.

Důležitá je v tomto ohledu rovněž rozsáhlá judikatura Soudního dvora ES týkající se kontroly dodržování komunitárních předpisů a jejich interpretace. Zájmy ČR v řízeních před Soudním dvorem ES jsou zajišťovány MZV, resp. vládním zmocněncem, začleněným do struktury MZV.

V rámci MZV se sledování a analýze vývoje práva ES/EU a vypracovávání stanovisek k otázkám komunitárního práva pro potřeby zahraniční politiky České republiky věnuje samostatný Odbor komunitárního práva (OKP). Náplní jeho činnosti bylo v roce 2007 mj. posuzování souladu návrhů vnitrostátních právních předpisů a sjednávaných mezinárodních smluv v gesci MZV s komunitárním právem či výklad dotčených ustanovení předpisů komunitárního práva. Nejvíce odborných stanovisek k výkladu komunitárních norem bylo v roce 2007 zpracováno v oblasti vnějších vztahů EU, Společné zahraniční a bezpečnostní politiky, vnitřního trhu (zejm. volný pohyb osob, zboží a kapitálu), Společné zemědělské politiky, ochrany duševního vlastnictví, dopravní politiky či ochrany životního prostředí.

MZV ČR (OKP) se rovněž podílelo na expertní právní revizi a na vnitrostátním projednávání Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, která mění primární právo Evropské unie. Lisabonská smlouva byla slavnostně podepsána v Lisabonu dne 13. 12. 2007, a následně musí být ratifikována všemi 27 členskými státy EU. Pokud budou všechny ratifikace dokončeny v průběhu roku 2008, vstoupí Lisabonská smlouva v platnost ke dni 1. 1. 2009.

MZV ČR (OKP) je gestorem Směrnice vlády ke sjednávání mezinárodních smluv v rámci Evropské unie a k jejich vnitrostátnímu projednávání schválené vládou ČR dne 16. 11. 2005 jako příloha k usnesení č. 1469. Tato směrnice stanovuje závazný postup vlády ČR a ústředních orgánů státní správy při sjednávání a vnitrostátním projednávání mezinárodních smluv uzavíraných v rámci EU. Postupy stanovené směrnicí reflektují specifika projednávání v rámci EU, a to zejména ve fázi jednání o textu smlouvy, která jsou dána systémem pracovních orgánů Rady EU, kdy se těžiště práce odehrává v rámci pracovních skupin. Směrnice podrobně upravuje metody spolupráce a práva a povinnosti všech orgánů, jichž se sjednáváná smlouva týká. Zvláštní pozornost věnuje směrnice spolupráci ústředních orgánů státní správy s prezidentem republiky a s oběma komorami Parlamentu ČR, a to již ve fázi jednání o textu smlouvy. Vzhledem k potřebě aktualizace původní směrnice MZV ČR (OKP) vypracovalo v roce 2007 návrh nové směrnice, jež původní směrnici nahrazuje. Směrnice obsahuje nová ustanovení, jež reagují zejména na

potřebu upravit postup při sjednávání a vnitrostátním projednávání mezinárodních smluv uzavíraných podle článků 24 a 38 Smlouvy o EU (smlouvy uzavírané EU). Tyto smlouvy se budou vnitrostátně projednávat stejným způsobem jako mezinárodní smlouvy sjednávané ve výlučné pravomoci ČR. V návrhu směrnice je zohledněna také databáze mezinárodních smluv EU, jež bude nově zřízena v rámci elektronické databáze ISAP (Informační systém pro aproximaci práva).

V souvislosti s agendou sjednávání a projednávání mezinárodních smluv v rámci EU je OKP rovněž útvarem zajišťujícím provedení tzv. právně-lingvistické revizi oficiálního českého znění těchto smluv. OKP přímo provádí právně-lingvistickou revizi pasáží, které obsahově spadají do působnosti resortu MZV; ve zbytku požádá o spolupráci příslušné útvary jiných resortních ministerstev, do jejichž působnosti náleží zbývající části smluv. Následně OKP konsoliduje zaslané připomínky a zajistí jejich včasné předání právníkům-lingvistům Právní služby Rady EU.

V roce 2007 OKP tímto postupem provedl právně-lingvistickou revizi celkem tři rozsáhlých smluvních dokumentů, a sice Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Černou Horou na straně druhé, dále dohody téhož druhu, avšak uzavírané Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, a v neposlední řadě právně-lingvistickou revizi Lisabonské smlouvy.

3. Konzulární dimenze zahraniční politiky České republiky

Na naplňování úkolů a cílů zahraniční politiky České republiky se i v roce 2007 podílela v rozsahu své působnosti česká konzulární služba. Utváření koncepce konzulární služby a její zajišťování přísluší v rámci MZV ČR konzulárnímu odboru, který při výkonu této činnosti spolupracuje s příslušnými útvary MZV a dalšími orgány státní správy. Neopominutelná role při realizaci konzulární služby náleží konzulárním úsekům zastupitelských úřadů České republiky v zahraničí. V průběhu roku 2007 byla konzulárním odborem MZV věnována mimořádná pozornost zejména úkolům spojeným

- s úspěšným završením schengenských evaluací a plným zapojením ČR do schengenské spolupráce v oblasti udělování krátkodobých víz,

- s bojem proti nelegální migraci, zneužíváním pobytových titulů, s otázkami poskytování azylu a vytvářením celkové koncepce mezinárodní konzulární spolupráce v rámci jednotné evropské politiky,
- s kvalitním plněním stálých úkolů konzulární služby v oblasti poskytování konzulární ochrany občanům ČR v zahraničí, kteří se ocitnou v nouzi, včetně poskytování konzulární ochrany občanům EU.

Jedním z hlavních úkolů, na který se konzulární služba ČR v roce 2007 soustředila, byla úspěšná implementace výsledků schengenských evaluací, tj. vyhodnocovacího procesu, jemuž se ČR před převzetím schengenského acquis druhé kategorie podrobila.

Toto úsilí bylo završeno 21. 12. 2007, kdy se ČR stala rovnoprávnou součástí Schengenského prostoru. Z rozsáhlé agendy schengenské spolupráce, která zahrnuje policejní spolupráci, ochranu vnějších hranic, vízovou problematiku a ochranu osobních údajů, je v kompetenci MZV vízová agenda. Na všech zastupitelských úřadech ČR byla realizována nezbytná opatření k tomu, aby splňovaly požadavky příslušných závazných norem a dalších předpisů. Byla to akce finančně i organizačně mimořádně náročná (technické vybavení, prostorové úpravy, pracovní síly). V důsledku kvalitní přípravy nebyly od zapojení ČR do schengenské spolupráce zaznamenány žádné zásadní problémy.

V současné době zbývá dořešit navýšení pracovníků vízových úseků na vybraných zastupitelských úřadech (Ruská federace, Ukrajina, Vietnam, Egypt). Tato záležitost by měla být vyřešena během první poloviny roku 2008.

V návaznosti na tyto úkoly se konzulární odbor MZV podílel na práci pracovních skupin Rady Evropské unie. Konzulární odbor MZV je gestorem v pracovní skupině pro konzulární záležitosti (COCON), ve které se projednávají otázky vzájemného poskytování konzulární ochrany a pomoci, a v pracovní skupině pro otázky víz (VISA), kde jsou projednávány zejména otázky spojené s aplikací Společné konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady. Při naplňování ustanovení Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 se v rámci procesu odstraňování vízové neregularity se státy, které členským státům neodstranily vízovou povinnost, podařilo dosáhnout významných úspěchů. Z celkem třech států (Austrálie, Kanada a USA), kde nebyl bezvízový režim ze strany ČR reciproční, a občané ČR tak potřebovali při cestách do těchto států vízum, se podařilo zcela vyřešit situaci v případě Kanady, která k 1. 11. 2007 zrušila vízovou povinnost vůči občanům České

republiky. Také v případě Austrálie a zejména USA se podařilo značně zlepšit situaci, a přiblížit tak cílový stav, jímž je srovnání podmínek cestování občanů ČR do těchto zemí s podmínkami, které mají občané původních členských států EU. Česká republika stále přikládá velký důraz prosazování reciprocity v oblasti vízové politiky EU s cílem odstranit tento nežádoucí stav ve vztahu ke všem členským státům.

Jednou z priorit konzulární služby v roce 2007 bylo řešení otázky migrace v její legální i nelegální formě. Konzulární odbor MZV se aktivně podílel na přípravě a vzniku Analytického centra pro ochranu státních hranic a migraci, jakož i na jeho další činnosti. MZV považuje Analytické centrum pro ochranu státních hranic a migraci za zásadní organizační opatření pro zefektivnění meziresortní spolupráce v oblasti migrace a zneužívání víz. Důležitým nástrojem boje proti nelegální migraci se stala také místní konzulární spolupráce, jejímž smyslem je co nejvíce harmonizovat postupy unijních a schengenských států v boji proti nelegální migraci v daném regionu.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. 12. 2004, o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, a v souladu se zákonem č. 136/2006 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku cestovních dokladů, vydává konzulární odbor MZV diplomatické pasy a služební pasy s prvním biometrickým údajem - biometrickým zobrazením obličeje. Byly zahájeny přípravy na zavedení druhého biometrického prvku - otisků prstů do cestovních dokladů.

Zavedení biometrických údajů v cestovních dokladech představuje první krok k využití biometriky. V rámci EU se připravuje zavedení biometrických prvků do víz v rámci Vízového informačního systému (VIS) a další využití biometrických prvků pro identifikační účely držitelů víz.

Konzulární odbor MZV se nadále aktivně podílel na realizaci pilotního projektu „Aktivní výběr kvalifikovaných zahraničních pracovníků“, který vstoupil dnem 1. 7. 2007 do pátého, posledního roku své existence. Jeho realizace probíhala v Kazachstánu, Chorvatsku, Bělorusku, Moldavsku, Kanadě, Srbsku, Černé Hoře, na Ukrajině, v Bosně a Hercegovině, Makedonii a v Ruské federaci. Od 1. 7. 2007 byl projekt rozšířen o Indii. Ze seznamu cílových států bylo vyřazeno v souvislosti se vstupem do EU k 1. 1. 2007 Bulharsko. Gestorem projektu je Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, které jej provádí ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí ČR a Ministerstvem vnitra ČR.

V souvislosti s konzulární službou České republiky je třeba připomenout nezastupitelnou úlohu českých honorárních konzulátů v zahraničí. V roce 2007 fungovalo v nejrůznějších částech světa celkem 150 honorárních konzulátů České republiky, z toho jedenáct generálních honorárních konzulátů.

Česká konzulární služba se bezprostředně dotýká ochrany zájmů a práv jednotlivců ve vypjatých životních situacích, často daleko od domova. Její nedílnou součástí je výkon běžné konzulární agendy na konzulárních pracovištích zastupitelských úřadů v zahraničí. Vedle výkonu rutinních konzulárních agend je mimořádně důležitým úkolem péče o české občany, kteří se v cizině ocitnou v nouzi, nečíslně v ohrožení zdraví či života, a jsou odkázáni na pomoc konzulárních pracovníků. Z toho důvodu je konzulární služba oprávněně označována za „výkladní skříň“ české zahraniční služby.